

har været meget omdebatteret. Det har været genstand for prøvelse ved domstolene, hvor det fandt sin afgørelse ved en højesteretsdom af 2. december 1948, der statuerede, at udgiften ikke var fradragsberettiget. Højesteret henholdt sig til byrettens dom, hvori det er udtalt, at afholdelsen af en udgift af denne art ikke så meget kan antages at tilsigte at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten i skatteåret og de følgende år som at skabe et grundlag for vedkommendes position indenfor hans felt og dermed for opnåelse af højere stillinger og forøgede indtægter. Udgiften må derfor anses afholdt med en forbedring af skatteyderens indtægtsforhold for livstid for øje.

Når man ved bestemmelsen i § 13 har foreslået fradragsret for de her omhandlede udgifter, uagtet almindelige skattemæssige synspunkter ikke vil kunne føre til dette resultat, er dette begrundet i ganske særlige hensyn netop med hensyn til doktor-disputatser. Man har herved haft for øje, at det fra et samfundsmæssigt synspunkt er ønskeligt at opmuntre unge videnskabsmænd til en sådan videnskabelig indsats, og at det må erkendes, at der til udarbejdelsen og navnlig trykningen af disputatsen medgår meget betydelige bekostninger, som i almindelighed ikke senere indvindes gennem indtægter ved salg af værket.

Ud fra de anførte betragtninger har man ment at kunne begrunde den foreslåede fradragsret i disse specielle tilfælde. Det bemærkes, at fradragsretten kun gælder, såfremt disputatsen antages, og at bestemmelsen går ud på at tillade udgifterne fradraget i det indkomstår, hvori disputatsen antages. Skulle fradragsretten medføre, at den skattepligtige indkomst kommer til at udvise et negativt beløb, kan dette i henhold til den almindelige regel i forslaget § 16, stk. 2, bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst for de nærmest følgende 3 skatteår.

Til § 14.

I denne paragraf angives en række udgiftsbeløb, som ikke refererer sig til specielle erhvervsindtægter, men som ud fra forskellige andre synspunkter bør tillades fradraget.

Nr. 1. Som fradragsberettiget nævnes her — i overensstemmelse med reglen i statskattelovens § 6, e — renter af gæld.

Skattelovskommissionens udkast § 11, nr. 1, indeholdt to særlige bestemmelser, som begge er udeladt i nærværende forslag.

I udkastet var optaget en bestemmelse om „provision for forlængelse af lån i fast ejendom og kurstab ved prioritering eller omprioritering“. Bestemmelsen gik ud på, at provisionen og kurstabet ikke kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men var fradragsberettiget som kapitaltab i eventuel kapitalvinding i henhold til kommissionsudkastets regler herom i afsnit III. Da nærværende forslag ikke har optaget den af skattelovskommissionen foreslåede beskatning af kapitalvinding har man udeladt den anførte bestemmelse, idet det som hidtil må overlades til praksis at tage stilling til, hvorledes provisionen og kurstabet vil være at behandle ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Kommissionsudkastet indeholdt derhos i § 11, nr. 1, en særlig regel om renter af lån, stiftet mod sikkerhed i kapitalforsikring. Medens statsskatteloven ikke indeholdt nogen særlig regel angående renter af sådanne lån, er der i de årlige ligningslove optaget særlige bestemmelser, jfr. senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952 § 10, der angår såvel formue- som indkomstopgørelsen. Ligningslovens regler angår kun lån mod sikkerhed i policer, tegnet efter den 30. november 1939, og de kommer ikke til anvendelse på forsikringer, for hvis vedkommende præmiebetalingen strækker sig over mindst 10 år, og hvis tilbagekøbsværdi ikke er vilkårligt forøget med ekstraordinære præmieindskud. Med hensyn til de lån, der herefter omfattes af ligningslovens regler, bestemmer disse, at de kun kan fradrages i formuen forsåvidt angår den del af lånesummen, der overstiger forsikringens tilbagekøbsværdi, og at renterne heraf kun kan fradrages i tilsvarende omfang i den skattepligtige indkomst. Man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at opretholde disse særlige begrænsninger, og har ved at udelade dem foreslået genindført den i henhold til statsskatteloven gældende ret på dette område.

Nr. 2 og 3. De her foreslåede regler går ud på meget betydningsfulde ændringer og udvidelser i forhold til de nugældende bestemmelser om ret til fradrag i den skatte-